



สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัย ประโยชน์ขมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 11 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาในด้านสถานภาพของครูพลานามัย ความคิดเห็นทั่วไป จุดประสงค์ของหลักสูตร ฯ เนื้อหาวิชาในหลักสูตร อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การวัดและการประเมินผล โดยการสร้างแบบสอบถาม แบบเลือกตอบและปลายเปิด แล้วส่งแบบสอบถามจำนวน 16 ฉบับไปยังอาจารย์ใหญ่เพื่อให้ครูพลานามัย ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นผู้ตอบ ครูพลานามัยเป็นชาย 11 คน หญิง 5 คน จาก 9 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา 3 โรงเรียน โรงเรียนหญิง 3 โรงเรียน และโรงเรียนชาย 3 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าร้อยละ เพื่อให้ทราบระดับความมากน้อยของปัญหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของครูพลานามัย

ครูพลานามัยส่วนมากเป็นเพศชาย ทำการสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา มีวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง หรือ เทียบเท่าระดับอายุอยู่ระหว่าง 20 ถึง 25 ปีมากที่สุด ส่วนมากมีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 1 ถึง 5 ปี และทำการสอนวิชาพลานามัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่าง 1 ถึง 5 คาบ ต่อสัปดาห์ ครูพลานามัยทั้งหมดสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย และมีคุณวุฒิตรงตามวิชาที่สอน

2. ความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัยต่อการใช้หลักสูตรฯ

ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่าการรวมวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาเดียวกันนั้นเหมาะสมดีแล้ว เพราะทั้งสองวิชามีความมุ่งหมายเหมือนกันและมีเนื้อหาสัมพันธ์กัน และความมุ่งหมายในแต่ละวิชาก็ไม่ควรแยกออกจากกันด้วย

การใช้หลักสูตรฯ นั้น ครูส่วนมากเห็นว่าชั่วโมงสอนวิชาบังคับที่กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบนั้นเหมาะสมดีแล้ว การเตรียมบุคลากรยังไม่พร้อม เอกสารคู่มือหลักสูตรฯ มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ การจัดหาและทำประมวลการสอนได้จัดทำแล้วบางส่วน อาจารย์ใหญ่ และหัวหน้าสายวิชาให้ความสนับสนุนและเข้าใจบทบาทในวิชาพละนามัยเป็นอย่างดี ศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปนิเทศเลย ตามหลักสูตรฯ ที่กำหนดให้สอนวิชาพลศึกษา 24 คาบ ต่อภาคเรียน วิชาสุขศึกษา 12 คาบ ต่อภาคเรียน และวิชาเลือกกำหนดให้เรียนได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิตต่อภาคเรียนเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว วิชาบังคับตามหลักสูตรฯ ของวิชาพลศึกษาที่กำหนดไว้ 4 วิชานั้นยังไม่เหมาะสม และการวัดและการประเมินผลวิชาพละนามัยที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

3. จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ

ครูพละนามัยส่วนมากมีความเห็นว่า การสอนทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ ที่วางไว้

4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ

4.1 วิชาพลศึกษา

วิชาบังคับที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ คือ แบดมินตัน กระบี่กระบอง แอโรบิค และ ตะกร้อนั้น วิชาที่เปิดสอนส่วนมากคือ แบดมินตัน สาเหตุส่วนมากไม่เปิดสอนวิชากระบี่กระบอง แอโรบิค และตะกร้อเพราะสถานที่อุปกรณ์ไม่พร้อม และไม่เหมาะสม วิชาที่จัดสอนแทนวิชาบังคับที่ไม่เปิดสอนคือ กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ) วอลเลย์บอล ยูโด บาสเกตบอล และยิมนาสติก (ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซส์) ส่วนวิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับมากที่สุดคือ กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ) รองลงมาตามลำดับคือยิมนาสติก (ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซส์) แบดมินตัน กระบี่กระบอง ฟุตบอล ยูโด วอลเลย์บอล กายบริหาร (ท่ามือเปล่าและประกอบดนตรี)

4.2 วิชาสุขศึกษา

เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ส่วนมากไม่มีปัญหา ที่มีปัญหาบ้างเนื่องจาก ขาดอุปกรณ์การสอนและเวลาเรียนน้อยไป

5. อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

5.1 วิชาพลศึกษา

อุปกรณ์การสอน สนาม วัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ของวิชาบังคับตามหลักสูตรฯ ที่ส่วนมากมีพอคือกระบี่กระบอง นอกนั้นส่วนมากมีไม่พอ

5.2 วิชาสุขศึกษา

อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในสภาพใช้งานได้ส่วนมากแล้วไม่มี ยกเว้นบางอย่าง เช่น เตียงคนไข้ หองปฐมพยาบาล ภาพชุดสวนต่าง ๆ ของร่างกาย และภาพโปสเตอร์ประกอบการสอนสุขศึกษาที่ส่วนมากมีพอ

6. การวัดและการประเมินผล

6.1 วิชาพลศึกษา

เกณฑ์การประเมินผลและค่าระดับเฉลี่ยที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้ ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียนได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ไม่ได้ใช้เกณฑ์ส่วนมากใช้เกณฑ์ของโรงเรียนเอง

การกำหนดให้คะแนนเพิ่มพิเศษอีก 10 คะแนน สำหรับนักเรียนที่ทำคุณความดีพิเศษที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา เช่น เป็นนักกีฬาของโรงเรียน เป็นประธานชุมนุมพลศึกษา เป็นต้น ครูพลศึกษาส่วนมากเห็นว่าควรเพิ่มคะแนนพิเศษให้

6.2 วิชาสุขศึกษา

เกณฑ์การประเมินผลและค่าระดับเฉลี่ยของวิชาสุขศึกษาตามที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้ ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียนได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ไม่ได้ใช้เกณฑ์ส่วนมากใช้เกณฑ์ของโรงเรียนเอง

ขอเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมครูพลานามัยให้มีความรู้มากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการใช้

หลักสูตรฯ เช่น ให้การส่งเสริมครูพลานามัยที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีได้ศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ การจัดอบรม ปรีกษาหรือ และสัมมนาทางวิชาการ เกี่ยวกับวิชาพลานามัย

2. หน่วยศึกษานิเทศก์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมสามัญศึกษา กรมพลศึกษา ควรมีบทบาทในการช่วยเหลือครูพลานามัยเพื่อแก้ไขปัญหาดัง ๆ ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

3. ควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ได้ใช้อย่างเพียงพอทุกโรงเรียน ถ้าแต่ละโรงเรียนยังมีไม่พอควรรวมกลุ่มโรงเรียนเข้าเพื่อใช้อุปกรณ์ร่วมกันอย่างมีระเบียบแบบแผน

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาเอกสาร ตำรา คู่มือครู และประมวลการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการของครูพลานามัย

5. โรงเรียนทั้งหมดในเขตการศึกษา 11 ควรร่วมกันวางมาตรฐานการศึกษา เช่น การเลือกเนื้อหาวิชาบังคับ ตลอดจนการวัดและการประเมินผลที่เหมาะสมตามสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตการศึกษานั้นมา เป็นเกณฑ์ใช้ร่วมกัน ซึ่งนอกจากการศึกษาจะได้มาตรฐานแล้วยังสะดวกต่อการเตรียมอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ตำรา คู่มือครูและประมวลการสอน ตลอดจนการเตรียมตัวของครูพลานามัยและฝ่ายศึกษานิเทศก์ด้วย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย